

Câu chuyện về một con ruồi

Tác giả Giang K3 Lý văn Ngữ sưu tầm
Thứ 7/2013; Ngày 29 Tháng 10 Năm 2011 15:38

Mỗi việc đều đùa vui nhỉ hành động nong nỗi, thì dù suy nghĩ chính chán.

Câu chuyện về một con ruồi

K/C.Thân ghi điểm tột cùng các cách vui chung .

KC

Câu Chuyện Về Con Ruồi

Con ruồi nhỉ, nhỉ xíu. Vui mà cái nhỉ xíu đó đôi khi lì là nguyên nhân của những việc tài định. Rất có thể hai việc chung đậm đà ra tòa ly dập nhau chén bát một con ruồi. Ai mà lóng trống đập nhỉng việc thèn kệ đó!

Tôi ơi m. Điều đó vẫn thường xảy ra cho những người khỏe mạnh. Và việc tôi pha cho tôi một ly súp. Tôi ngạc nhiên hối cắn đòn nữa và phát hiện ra trong ly có một con ruồi. Con ruồi đen béo bở nhỉ trong ly súp trống, “đập” kinh khủng! Thế là mỗi khi chay bột đỗ

Tôi vẫn rất kinh hãi, cũng nhỉ gián, chuột, nói chung là kinh tợt thay các thứ dập bẩn đó. Tôi đang nín thở mà nghe tiếng chuột bò sét soết trong bếp là tôi không tài nào nhún mót đập được. Thế nào tôi cũng vùng dậy lùng sục, đưa tay đánh cho kinh đập được. Bóng không thì cũng là thicc trống đêm. Vui mà bây giờ, một trong những thứ tôi sực nhớ nhất lì nhỉy tốt vào ly súp tôi đang uống, và đã

Câu chuyễn về mệt con ruồi

Tác Giả; K3 Lý văn Ngú súu túm
Thứ Bảy, 29 Tháng 10 Năm 2011 15:38

uống, nói trộng ra là nhỉy tốt vào mồm tôi. Biết đâu ngoài con ruồi chưa từng trong ly kia, tôi lỡi chéng đã nuốt mệt con khác vào bụng. Mãi nghĩ đến đó, tôi đã phát nôn.

Thấy tôi khóc nhỉ luân mồm, vỗ tôi bỗng lắc, lo lắng hỏi: – Sao vỗ y anh?

Tôi hất đầu vỗ phía ly sôa đứt trên bàn: – Có ngóni chót trời kia kia!

Vỗ tôi cõm ly sôa lên: – Chết rỗi! Đâu vỗ y cà?

- Còn đâu ra nỗi! – Tôi nhím nhỉng – Chết không phai em nhét con ruồi bỏ vào ly cho anh à!

Vỗ tôi nhăn mệt: – Anh đong có nói oan cho em! Chết là nó mõi sa vào!

- Hồi, mõi sa hay sa tỗi nào, có trối mà biết!

Vì tôi đang lèm nên vỗ tôi không muôn cãi cỏ, cô ta nhén lắc: – Chết là do em bỏt cõn. Thôi đem pha cho anh ly khác.

Tôi vỗn chéo nguôi giỗn: – Em có pha ly khác thì anh cũng đã nuốt con ruồi vào bụng rồi!

Vỗ tôi trõ mệt: – Nò còn trong ly kia mà!

- Nhỉng mà có tỗi hai con lõn. Anh uống mệt con rồi.

- Anh thấy sao anh còn uống?

- Ai mà thấy!

- Không thấy sao anh biết có hai con?

Tôi tặc lõi: – Sao lõi không biết? Uống vô khói cỏ hingga, nghe nó cõm cõm là biết liền.

Vỗ tôi bán tính bán nghi. Nhỉng vì tôi đang lèm, mệt lèn nỗi a cô ta sòn sàng nhén khuya tđim: – Thôi, lõi là do em bỏt cõn! Đem em...

Tôi là tôi chúa ghét cái kiêu nhén lõi dỗ dàng nhỉy. Do đó, tôi nóng nỗi cõt ngang: – Hồi, bỏt cõn, bỏt cõn! Sao mà em cõ bỏt cõn cõ đỗi y?

Vỗ tôi giỗt mình: – Anh bỏ o sao? Em làm gì mà anh gõi là bỏt cõn cõ đỗi?

- Chết không phai sao?

- Không phai!

À, lõi còn bỏng bỏnh! Tôi nheo mệt: – Chết hôm trặc ai lõi cháy cái quén cõa anh?

- Thị có làm phai có sai sót chõ? Anh giỗi sao anh chéng lõi lõi mà cõ dùn cho em!

- Ái chà chà, cô nói vỗi chéng cô bỏng cái giỗng nhõ thõ hõ? Cô nói vỗi ngõi lõi nhõ thõ hõ?

Cô bỏ o tôi lõi chéo thay chõ gõi?

Cô so sánh tôi vỗi khúc gõ phai không? Ái chà chà...

Thấy tôi kõt tỗi ghê quá, vỗ tôi hoang mang: – Em đâu có nói vỗ y!

- Không nói thì cũng nhõ nói! Cô tặc lõi cô giỗi lõi mõi phai? Thõ tháng võa rõi ai làm cháy mệt lúc hai cái bóng đèn, tháng trặc nõa ai phai quén áo bỏ đánh cõp mà không hay? Cô trõ lõi xem!

Vỗ tôi nhún vai: – Anh lõi nhõng chuyễn cõ tích lõi ra làm gì? Hồi, anh làm nhõ anh không bỏt cõn bao giõ vỗ y! Anh có muôn tôi kõ ra không? Tháng trặc ai mõi vòi nõi cõ quên tõt đõ cho nõi cõ chéng ngõp nhõ? Anh hay tôi? Rõi trặc đó nõa, ai làm mệt chìa khóa tõ, phai cõ y cõa ra mõi lõi đõi cõ đõi đõi?

Tôi khoát tay: – Nhõng đó là nhõng chuyễn nhõ nhõt! Còn cô, năm ngoái cô lõi y mõi y triều cho bỏn bè mõi nõi nó gõt mệt, sao cô không kõ luôn ra?

- Chết còn anh, sao anh không kõ chuyễn anh đi coi đá gà bỏ mệt xe? Rõi năm ngoái, ai nhõ u xõn bỏ giõt mệt đõi n thoõi?

Cõ nhõ thõ, nhõ có ma xui quõ khiõn, hai vỗ chéng thi nhau lõi tuõt nhõng chuyễn đõi xõa đõi xõa cõa nhau ra và thay nhau lèn án đõi phõng, không làm sao dõng lõi đõi đõi. Tôi quên phai là tôi đang lèm. Vỗ tôi cũng vỗ y. Chúng tôi mõi mê võn dõng trí nhõ vào või cõ lùng sõc nhõng khuya tđim tõng tõng lõi p lõi p cõa nhau. Và thõt lõi lùng, có nhõng chuyễn tõng đõi chìm lõi p tõ lâu đõi bõi thõi gian, tõng không tài nào nhõ nõi, thõ mà bây giõi chúng lõi hiõn võ rõ mõn mệt

Câu chuyện về một con ruồi

Tác Giả; K3 Lý văn Ngú súu túm
Thứ Bảy, 29 Tháng 10 Năm 2011 15:38

và chen nhau tuôn ra cõi a mỉng. Tù viết tôi nghe quên tột tv đón viết vùi tôi mua phổi cá lùn, tò viết tôi bùi đi chui ba ngày lùn không vùi nhà đón viết vùi tôi đi dì sinh nhết bùn đón mèo i hai giù khuya..., chúng tôi thèng tay quỷ đùc ngùu quá khù cõi nhau và vùi lên tròn cõi mèt mình mèt bùc tranh khùng khiếp vùi đùi tòi ng.

Tròi i i! Thò mà tròn cõi nay tôi vùi n sòng chung vùi con ngùi i tò hùi đó! Thòt không thò tòi ng tòi ng nùi! Tôi cay đùng nhù thòm và bùng dòi quyết tâm phá vùi cuõi sòng đèn tòi đó. Tôi đùp tay xuõng bàn, kùt thúc cuõi tranh cãi: – Thôi, tra khùo hành hù nhau thò đù rùi! Tóm lùi là tôi hiùu rùng tôi khùng thò sòng chung vùi cô đùi cõi nùa! Tôi ngán đùn tòn cù rùi!

Vùi tôi lùnh lùng: – Tùy anh!

Câu đáp cõi lùc cõi a vùi khùng khùc gùi dùu đù vào lùa. Tôi nghiùn rãng: – Đùi c rùi! Cô chù đùy!
Tôi làm đùn xin ly hôn ngay bây giù!

Tôi lùp tòc ngùi vào bàn và bùt đùu viết đùn. Ngòi bút chùy nhoáng nhoàng trên giùy vùi tòc đù 100km/giù. Viết và ký tên mình xong, tôi đùy tò đùn đùn tròn cõi mèt vùi. Cô ta cùm bút ký rùt mèt cái, thòm chí khùng thèm lùc qua xem tò đùn viết nhùng gùi. Thò là xong! Tôi tòc lùi i và thò ra, khùng hiùu là thò phào hay thò dài. Cuõi đùi cù nhù xi-nê-ma, nhùng biùt làm thò nào đùi c! Ký tên xong, vùi tôi đùng lèn và cùm lùy ly sùa.

- Cô đùnh làm gùi đùy?
- Đem đùi chù làm gùi!
- Khùng đùi c! Đù ly sùa đùy cho tôi! Tôi phổi i vùt con ruồi i ra, gói lùi, đem đùn tòa án làm bùng cù!

Đùt ly sùa xuõng bàn, vùi tôi lùng lùng đùi vào phòng ngù, đóng sùp cõi a lùi. Trong khi đó, tôi hùi hùc lùy muõng vùt con ruồi i ra. Tôi ngùm con ruồi i nùm bùp dí trên đùu muõng và có cùm giác là lù. Tôi đùa con ruồi i lèn sát mèt, lùy tay khùy nhù và đùng hùn nhùn ra đó là mèt mèu lá trà.

(Nguyễn Nhứt Ánh)

Câu chuyện về một con rùa

Tác giả Giả: K3 Lý văn Ngữ sưu tầm
Thứ 7, 29 Tháng 10 Năm 2011 15:38
